

Medlem kan ikke bestride, at dette Princip findes i Lovforslaget, at der i Lovforslaget, saaledes som det nu er indstillet af Flertallet til Vedtagelse, findes en stigende Skala. Men selv om man vilde være gaaet det Skridt videre at fremsætte en anden stigende Skala, tror jeg ikke, man fra Flertallets Side uden videre vilde kunne have sluttet sig til den stigende Skala, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds opstiller. Den forekommer mig at være ret vilkaarlig og egentlig at være løst og temmelig hurtig nedkastet paa Papiret uden videre Overvejelser. Jeg tror, at der kan mod selve Procentsatserne, selve den Maade, hvorpaa Stigning finder Sted, rejses adskillige berettigede Indvendinger. Den Hovedindvending, der kan rejses mod denne stigende Skala — og det gælder baade Indkomstskatten og Formueskatten — er den, at det ærede Medlem slet ikke aner, om Skatten vil blive opkrævet efter de Procentsatser, som han har opstillet, eller efter helt andre. Det ærede Medlem har nemlig ikke den allermindste Anelse om, hvor stor en Sum Penge en Indkomst og Formueskat efter de Skalaer, det ærede Medlem har foreslaaet, vil indbringe i Statskassen. Derfor har det ærede Medlem føjet en Slutningsbemærkning til om, at naar Statskassen har Brug for et større eller mindre Beløb, skal det udskrives i Forhold til denne Skala. Det er jo muligt — ingen kan vide det — at den Skala, det ærede Medlem har opstillet, vil give mere, end der behøves for at dække Statskassen for det Beløb, der er bestemt til at overføres til Kommunerne. Det er ogsaa muligt, at denne Skala, det ærede Medlem har opstillet, ikke paa langt nær vil slaa til. Jeg vil anse dette for det sandsynligste. Det er muligt, at det vilde vise sig, naar Skatten skulde træde ud i Virkeligheden, at det ikke blev de Procentsatser, som det ærede Medlem har opstillet, men at det blev det dobbelte eller det firdobbelte, eller maaske det tidobbelte. Det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men saa kan det ærede Medlem jo oplyse os om de Beregninger, hvorefter han har opstillet sin Skala, og sige os, hvormange Penge der paa de forskellige Trin af Skalaen vilde indgaa i Statskassen. Der er intet Menneske, der kan sige, om det vil blive det dobbelte eller det firdobbelte eller det tidobbelte af, hvad det ærede Medlem har antaget. Men naar det er saa, tror jeg at turde sige, at det ærede Medlem her har stillet et Forslag op, hvis Rækkevidde han ikke kan overse, og det er jo

noget, som man efter det ærede Medlems Udtalelser i Gaar nøje skal vogte sig for at gøre. Jeg vil under ingen Omstændigheder kunne anbefale Tinget at vedtage et Forslag, hvis Rækkevidde man aldeles ikke er i Stand til at overse.

Det ærede Medlem har endvidere opstillet sine to gamle Forslag angaaende Beskatning af Medlemmer af det kongelige Hus. Jeg kan derom henvise til de Grunde, jeg tidligere har anført, og som formentlig ere tilstrækkelige til, at man ikke i den Henseende skal gøre Forandring i Forslaget, som det fra den høje Regerings Side er os forelagt. Det ærede Medlem har til sine tidligere Argumenter i Dag føjet et nyt, som viser, at han er en gammel Pædagog, idet han mente, at en saadan Beskatning vilde lære Kongehuset at faa bedre Forstand paa Penge. Jeg tror, at en Betragtning af den Natur er saaledes, at den ikke behøver at imødegaa. Men derfor haaber jeg dog ikke, at det ærede Medlem vil følge sin ærede Kollegas Eksempel og sige, at dermed er det slaaet fast, at den Betragtning er rigtig.

Det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) har i Dag ligesom ved 1ste Behandling fremført Indvendinger mod det foreliggende Forslag. Det ærede Medlem gjorde ogsaa i Dag gældende, at som en samlet Beskatningsreform, hvor ogsaa de indirekte Skatter blev reformerede, vilde han meget vel kunne modtage det foreliggende Forslag, men naar Forslaget forelaa alene, var det uretfærdigt og ubilligt mod de smaa i Samfundet, og derfor kunde det ærede Medlem ikke stemme for det. Jeg skal minde om, hvad jeg allerede tidligere har udtalt, at det ærede Medlem jo ved to tidligere Lejligheder ved 3dje Behandling har stemt for dette Forslag uden nogen Sammenkoblingsparagraf og derved været med til at give Forslaget ud af sine Hænder, saaledes at det ikke i allermindste Maade længer stod til ham at have Indflydelse paa, om Forslaget blev et Lovforslag for sig, eller om det blev et Led i den samlede Skattereform, som han ønsker, og som jeg ønsker, og som de allerfleste af os ønske. Det ærede Medlem gjorde gældende, at de smaa i Kommunerne burde være fri, fordi de, naar der ikke samtidig kom en Reform af den indirekte Beskatning, vilde komme til at betale Skatten uden at faa noget som helst til Gengæld. I Henhold til, hvad jeg nylig sagde, er det en Betragtning, som det ærede Medlem egentlig lige saa vel burde have haft Øje for ved tidligere Forhandlinger af Sagen,